

SMELKA SÁNDOR

Az igaz istentisztelet

(Öt keresztény színdarab)

Tartalom

A PLAKÁTOK	2
AZ IGAZ ISTENTISZTELET	7
A TORONYŐR.....	13
A TÁBLÁCSKÁK	21
EGYIKPÁSZTOR.....	23

SMELKA SÁNDOR

A PLAKÁTOK

(színdarab)

SZEMÉLYEK

MESÉLŐ
KERESZTÉNY
ANGYAL
NŐ
ÖREGEMBER
ÜZLETEMBER
GAZSI
PITYU
FIATAL
TÉVÉELNÖK
BRÓKER
GYEREK

Történik egy kisváros főterén, karácsony előtt egy héttel.

(KERESZTÉNY egy plakátot ragaszt a házfalra ezzel a szöveggel: „EGY HÉT, ÉS KARÁCSONY!! ŐN MINDENT MEGTETT, HOGY MÉLTÓN ÜNNEPELJE??” A MESÉLŐ a közönség soraiban ül. Felkel, fellép a színre, darabig érdeklődve figyeli a KERESZTÉNYt, aki tudomást se vesz a róla.)

MESÉLŐ

(a közönséghez) Üdvözlöm Önöket ennek a kisvárosnak főterén! December van, és egy hét múlva karácsony. Ennek a városnak a lakói még nem sejtik, hogy milyen nagy események előtt állunk, ugyanis – akár hiszik, akár nem – Jézus éppen egy hét múlva – karácsonyeste - fog eljönni az övéiért. (rámutat a KERESZTÉNYre) Ő egy aktív, lelkes, keresztény ember, aki minden decemberben ilyen és ehhez hasonló plakátokat ragaszt ki szerte a városban.

(ANGYAL jön, odalép KERESZTÉNYhez. Némán játszanak: az ANGYAL mond valamit, mire a KERESZTÉNY megöri, és nekiáll egy új plakátot készíteni. Ezek után az ANGYAL el, amerre jött. Ez alatt a jelenet alatt - tőle függetlenül – a MESÉLŐ folyamatosan beszél.)

MESÉLŐ

Ő az egyedüli ebben a városban, aki ezt a titkot első kézből tudhatja meg. (rámutat az ANGYALra, aki éppen akkor szólítja meg a KERESZTÉNYt) Egy angyal jön hozzá, aki elmondja az örömhírt és egyúttal azt kéri tőle, készítsen erről is egy plakátot, hogy az emberek el tudjanak készülni az elragadtatásra.

(A KERESZTÉNY gyors mozdulatokkal megcsinálja a plakátot, felragasztja, majd boldogan elsiet. A főtér üres. MESÉLŐ a plakátokhoz sétál.)

MESÉLŐ

Nos hát, kedves közönség, itt van ezen a téren két fontos plakát. Vajon hogy reagálnak rá az emberek? *(visszaül a közönség soraiba a helyére)*

NŐ

(jön, kezében színes ajándécsomagok, szatyrok. Meglátja az első plakátot, érdeklődve odasétál, hangosan olvassa) „Egy hét és karácsony!! Ön mindent megtett, hogy méltón ünnepelje??” *(elgondolkodik)* Én igyekszem, hogy nálunk karácsonykor mindig szép hangulat legyen. Például most voltam a lemezboltban, és vettem pár karácsonyi lemezt. Händel Messiásától kezdve a Diótörőn át, a legújabb karácsonyi könnyűzenéig mindent beszereztem. Voltam a könyvtárban is pár karácsonyi könyvet kikölcsönözni, amelyekből a gyermekeimnek fogok felolvasni szenteste. Dickens Karácsonyi éneke, Andersen mesék – gyönyörűek! Advent vasárnapjain gyertyákat gyújtunk és feldíszítjük a lakást. Én úgy hiszem, hogy méltóan fogjuk megünnepelni a karácsonyt! *(odasétál a második plakáthoz, hangosan olvassa azt is)* „Figyelem!! Jézus karácsonykor visszajön!!” Minket rendben fog találni. Vasárnaponként templomba járunk, mindegyik gyermekem hittant tanul, szenteste az éjféli miséről sosem hiányzunk, sőt húsvétkor a körmenetben is részt veszünk. Mi készek vagyunk a vele való találkozásra. *(elsétál)*

ÖREGEMBER

(betotyog, kopott ruhát visel, kezében szakadt cekker. Megpillantja a plakátot) Na nézd csak, egy plakát! *(odamegy, és hangosan felolvassa, majd keserűen)* Micsoda vicc ez?! Örülök, ha a kis nyugdíjamból a sok számlát kifizethetem. Ha tudok venni egy aprócska fát a maradék pénzből, akkor az tényleg ünnep lesz... A fiam meg a lányom se nagyon törődik velem. Felém se néznek. Küldenek egy képeslapot, és ezzel elintézték... A feleségem öt éve meghalt... Egyedül fogok ülni a fa alatt. MÉLTÓN?! – Jó vicc! *(szánalmasan odavánszorog a második plakáthoz)* Még egy plakát. *(felolvassa)* Nekem az életem folyamán már annyi mindent ígértek: jó munkát, fizetésemelést, előléptetést, pénzt, bort, búzát, békességet. Szóval én erre azt mondom: hiszem, ha látom. *(el)*

ÜZLETEMBER

(peckesen lépdel be. Megáll a plakát előtt, hangosan olvassa) Méltón ünnepelni a karácsonyt? Azt hiszem, ez ügyben nincs hiba nálam. Én mindig kikapcsolom a mobilomat szenteste. Ellentétben pár üzlettársammal én megadom a tiszteletet a karácsonynak. Az üzletpolitikámnak köszönhetően pedig mások is méltón ünnepelhetnek. Egy áruházlánc igazgatója vagyok ugyanis. Üzleteink polcai tele vannak adventi koszorúkkal, színes füzérekkel, boákkal. Csak szaloncukorból tizenöt fajtát árulunk, a karácsonyi CD-ink pedig ötven százalékos árengedménnyel kaphatók. Igazán nem mondhatja senki, hogy nem várjuk méltón a karácsonyt. *(tovább sétál a másik plakáthoz. Elolvassa)* Miért pont karácsonykor jön vissza Jézus?! Ez veszélyezteti a szilveszteri bevételt. Biztos, hogy a hívők szervezték így. Most mi legyen... *(gondolkodik)* Megvan! Beszélek a pappal, hogy halasszák el a dolgot úgy... vízkeresztig, és cserébe kapnak húsz százalékot a papírtrombitából, pezsgőből és konfettiből befolyt pénzből. Biztos vagyok benne, hogy ennek az ajánlatnak nem tudnak majd ellenállni. *(el)*

(GAZSI és PITYU támolyog be. Részegek. Kezükből félig kiürült üvegek.)

GAZSI

Te... Pityu!

PITYU
Na!

GAZSI
Hány... hány... hány óra van?

PITYU
(az óráját keresi a zsebeiben. Az összes zsebét kiforgatja, közben nagyokat húz a kezében lévő üvegből, végül megtalálja az óráját a kezén) Tíz óra.

GAZSI
Van egy ötletem. Száz méterre arrább van itt egy kocsmá... Egy hangulatos kis kricsni... Ha ilyen gyorsan megyünk, akkor pár óra alatt oda is érhetünk... Záróráig még elverhetjük a maradék pénzünket... *(megtántorodik, belekapaszkodik PITYUba)* Na, mit szólsz ehő'?

PITYU
Jó! *(vihog)* Én már látom az ajtót. Fussunk! *(nekilódul, de GAZSI visszafogja)*

GAZSI
Ne szaladj! Figyu má', itt egy plakát. Lehet, hogy egy új kocsmát reklámoz.

PITYU
Ja, ami közelebb van, mint száz méter... Ott talán még adósságot is tudunk csinálni záróráig...

(Odatámogatják egymást a plakáthoz.)

GAZSI
(olvass) „Egy hét múlva kara... karara...” Hú, a mindenit, ide kell egy kis segítség. *(meghúzza az üveget)* No asszongya, *(ismét olvas)* „Egy hét múlva kara... karakra... karakalácsom...”

PITYU
(közbe vág) Karalábé.

GAZSI
Dehogy! Karácsony.

(Mindketten ámulnak egy sort, majd GAZSI akadozva, de hiba nélkül felolvassa a plakát szövegét.)

PITYU
Én úgy ünneplem a karácsonyt, hogy délbe beülök egy kocsmába, és addig piállok, amíg ki nem dobnak.

GAZSI
Délbe' méysz?

PITYU
Ja.

GAZSI

Akkor várj meg! Én is mennék veled. Két öreg cimborá együtt vedel karácsonykor... Ez lesz ám a méltó ünnep! *(ezen nagyot röhögnek, majd áttáncolnak a másik plakáthoz)* No fene! Még egy plakát. *(miután elolvassa)* Halod Pityu, Jézus jön!

PITYU

Mér?

GAZSI

Nem t'om. Ez van ide írva: Jézus jön.

PITYU

(szorongani kezd) Én gyerekkoromban hallottam, hogy Jézus visszajön az övéiért... azért, hogy elvigye őket.

GAZSI

Ez csak mese.

PITYU

Nem! Nem lehet mese... ez az igazság. Édesanyám mesélt erről, sőt konfirmáláskor is mondták nekem ezt.

GAZSI

(megragadja PITYU vállát) Pityu!! Ne hisztizz itt nekem! Elment az eszed?! Most szépen beülünk a kocsmába, és két pohár után megnyugszó'.

PITYU

(kiszabadítja magát GAZSI kezéből) Nem! Nekem dolgom van. Rendbe kell tennem az életemet! *(elbotorkál)* Ha Jézus visszajön, nekem vele kell mennem!

GAZSI

Pityu!! Ne csináld ezt velem! Há' most egyedül igyak?! *(PITYU nem törődik vele. GAZSI darabig földbegyökerezett lábbal mered a távozó után, nem érti, mi történik, majd dühösen legyint egyet. Eltáncol az ellenkező irányba - a kocsmá felé - miközben magában morog)* Ostoba tökfilkó...

FIATAL

(jön. Tizenéves srác. Az első plakátnál ő is megáll. Olvas) Vettem egy csomó ajándékot szüleimnek és a húgomnak. Kell még ennél több?! Még a nagymamámnak is vettem egy szakácskönyvet, hadd főzzön! Ezt a mobiltelefont a barátnőmnek vásároltam, és ezenkívül a téli szünetben, karácsony és szilveszter között rendezek egy hatalmas házibulit, amire meghívom az összes haveromat. Egyébként ők se maradnak ajándék nélkül, mert mindegyiküket meglepem egy-egy aprósággal. Szerintem ennél jobb már nem is lehet a karácsony. *(tovább megy, belebotlik a másik plakátba. Nevet)* Micsoda egy sületlenség! Ez az egész óvodásoknak és öregeknek való mese. *(nevet)* Különbem sem érdekel Jézus. Nem vagyok templomba járó vénasszony... Tizenhét éves vagyok és előttem az élet... Sok jó buli! Az a fontos. Nem törődök ilyenekkel. *(el)*

TÉVÉELNÖK

(jön, öltönyben, nyakkendőben. Az első plakátnál megáll. Elolvassa) Én a városi televíziónak vagyok az elnöke. Nekünk nagyon fontos, hogy sokan nézzenek bennünket, így hát természetes, hogy a tévé karácsonyi műsora idén is méltó lesz az ünnephez. December huszonnegyedikén bibliai témájú filmeket sugárzunk egész nap. A filmek között híres emberek mondják el gondolataikat a karácsonyról, hogy például milyen szép, ha együtt a család, meg hogy a karácsony a szeretet és a béke ünnepe. A nézők imádják azt, amikor a hírességek szép és őszintének látszó gondolatokat mondanak a kamerába. Este pedig – természetesen - közvetíteni fogjuk Bécsből a karácsonyi koncertet és a városi templomból az éjféli misét. A konkurens tévécsatorna bezzeg amerikai filmeket ad egész nap! No hiszen, tudják is ők, hogy mi méltó az ünnephez... *(odasétál a második plakáthoz, elolvassa)* Jézus visszajön! De jó lenne ezt élőben közvetíteni! *(elővesz egy noteszt)* Nézzük, hová is tehetnék... Mondjuk, a Betlehemi csillag című film később kezdődhetne, talán úgy tíz perccel. Ebbe a tíz percbe berakhatnánk egy Jézus visszajöveteléről szóló előzetest. Az esti híradóba pedig szakértőket hívhatnánk, akik kommentálnák az eseményeket. Megyek, és egyeztetek a helyi lelkésszel, hogy pontosan mikorra tervezik és körülbelül meddig tart. Ez lesz ám a szép karácsony! *(elsiet)*

BRÓKER

(jön. Rohan, futtában nézi a plakátot. Az egyik kezében mobilt szorongat, a másikkban laptopot lóbál) Karácsony? Erre nincs időm. Ejjel-nappal megy az üzlet a tőzsdén. Ha azt akarom, hogy a családom jól éljen, akkor karácsonykor is üzletelnem kell. A feleségem és a gyerek kap valami drága ajándékot, aztán ennyi. *(rohan, de a második plakát előtt megtorpan)* Micsoda?! Karácsonykor visszajön Jézus?! De akkor összeomlik a tőzsde. Ha most ügyesen manipulálok, akkor sok pénzt kereshetek. Le is veszem ezt a plakátot, nehogy más is megtudja a hírt. *(letépi a plakátot, és magával viszi)*

GYEREK

(jókedvűen jön. Kibetűzi a maradék plakátot) A szüleim ma reggel megosztottak velem egy titkot. Azt mondták, akkor lesz méltó az ünnep, ha az Úr Jézus megszületik a szívemben nekem is. Az anyukám még azt is mondta, hogy a Megváltó csak tiszta szívben lakik. Nincs sok pénzünk, nem kapok drága ajándékot, de én nagyon szeretném, ha az Úr Jézus bennem is megszületne karácsonykor. Még ehhez sokat kell ám tisztítanom a szívem, de tudom, hogy Jézus segít ebben. Most pedig megyek, és elmondom a titkomat mindenkinek! *(vidáman elszalad)*

MESÉLŐ

(feláll a helyéről, és a közönség felé fordul) Amint látják, csak egy plakát maradt. Természetesen ez egy kitalált történet volt, kitalált szereplőkkel, kitalált helyszínen. A valóságban soha nem fogjuk megtudni előre, hogy mikor jön vissza Jézus, de érdemes azon elgondolkodni, hogy önök és én melyik csoportba tatozunk. Olyan emberek vagyunk, akiknek elég egy plakát, vagy olyanok, akiknek még több is kevés? Ezen az estén feltehetjük a kérdést – elsősorban önmagunknak – hogy méltóan ünnepeljük-e az ünnepet, mert lehet, hogy Jézus éppen ezen a karácsonykor jön el. Önök készen állnak?

(Függöny)

- 2001 -

SMELKA SÁNDOR

AZ IGAZ ISTENTISZTELET

(színdarab)

SZEMÉLYEK

MESÉLŐ
LELKÉSZ
LELKÉSZNÉ
TALLÉRHÁZY ÚR
TALLÉRHÁZYNÉ
FOGATOLLA URAM
Mc FŐZ ASSZONYSÁG
HYPPOLIT NÉNI
TERC BÁCSI
KOLDUSLÁNY
TITKÁR
PRÉDIKÁTOR
Kórus, hívek

Történik karácsonyeste, egy szépen feldíszített falusi templomban.

(Egyszerű templombelső: szószék, ezzel szemben két-három padsor. A padok is és a szószék is féloldalasan – kissé a közönség felé állítva – helyezkednek el. Az utolsó padsor mögött kis rozoga szék áll.)

MESÉLŐ

Önök bizonyára sok prédikátort ismernek, és ennek alapján úgy gondolhatják, hogy egy igehirdetőnek jól és szépen kell beszélnie. Most elmesélünk egy történetet, amiből megtanulhatjuk, hogy a szavak néha üresek, és az igazi érték – a szeretet – csak a cselekedetekben van. Ebben a kis falusi templomban egy nagy és híres prédikátort várnak karácsonyestére. A hívek nagy izgalommal és buzgón készülnek a várva várt eseményre.

(A LELKÉSZ és LELKÉSZNÉ jönnek.)

MESÉLŐ

Elsőként –természetesen – a helyi lelkész és felesége érkezett meg a templomba.

LELKÉSZ

(a közönséghez) Nagyon boldogok vagyunk, hogy ilyen nagy prédikátort láthatunk vendégül. Micsoda hatalmas megtiszteltetés!

LELKÉSZNÉ

(a közönséghez) Reméljük, hogy szép és kellemes lesz az istentisztelet ma este. *(mindketten leülnek első padsorba)*

MESÉLŐ

Tallérházy úr és felesége az elsők között érkezett meg. Mindketten előkelő családból származnak: rengeteg pénzük van.

(TALLÉRHÁZY és TALLÉRHÁZYNÉ jönnek és a közönség elé állnak.)

TALLÉRHÁZYNÉ

(a közönséghez, dicsekedve) Hát igen! A férjem tíz generáción keresztül vissza tudja vezetni a családfáját, és a környéken valóban mi vagyunk a leggazdagabbak. Van két házunk és egy automobilunk sofőrrel. Már nagyon vártuk ezt az estét: új ruhát csináltattam mindkettőnknek, és hoztunk a prédikátor úrnak egy szép ajándékot is.

TALLÉRHÁZY ÚR

(kezében egy biblia, ő is a közönséghez beszél) Ez a biblia még a dédapámé – gróf Tallérházy Alfonzé – volt. Roppant öreg és igen értékes. Úgy gondolom, hogy egy nagy prédikátorhoz illő ajándék. *(leülnek mindketten)*

(FOGATOLLA URAM jön, a közönség előtt megáll.)

MESÉLŐ

Ő Fogatolla uram, a költő.

FOGATOLLA URAM

(a közönséghez) Én is készültem erre az estére. Írtam egy gyönyörű ódát a nagy prédikátornak. *(papírt vesz elő a zsebéből. Széthajtja)* Harmincöt versszakos, minden sor hexameterben van írva. *(felmutatja a papírt)* Az a címe, hogy *Óda a nagy prédikátorhoz*. Ha egy kicsit is ért a művészethez, akkor örülni fog neki... *(leül)*

MESÉLŐ

Ezen az estén nem maradhatott otthon a skót származású Mc Föz asszonyság és a tisztaságmániás Hyppolit néni sem. Biztos készültek ők is valamivel.

(Mc FŐZ ASSZONYSÁG és HYPPOLIT NÉNI jönnek)

Mc FŐZ

(a közönséghez) Igen, igen! Én egy csodás – ötfogásos – vacsorát készítettem a prédikátor úrnak. Ehet majd húslevest, rántott halat, felfújtat, négyféle rétest és krémtortát. Ezeket a finomságokat mind én csináltam!

HYPPOLIT NÉNI

(a közönséghez) Én pedig alaposan kitakarítottam a templomot: pókhálóztam, pórszívóztam, felmostam, feldíszítettem a fát s legvégül új függönyöket tettem fel az ablakokra. *(leülnek)*

MESÉLŐ

Íme a templom kórusa és a szép hangú karnagy, Terc bácsi.

(Jön a kórus, és TERC BÁCSI kivételével mind leülnek)

TERC BÁCSI

(a közönségnek) Ehhez a nagyszerű estéhez egy szép énekkel járulunk hozzá. Egy hónapon át keményen gyakoroltunk mindennap, de megérte, mert énekünk emelni fogja az est pompáját.
(leül)

MESÉLŐ

Eljött tehát a falu színe-java. Szép ruhában, illatosan ülnek a padokban, és várják a nagy vendéget. De valóban itt van mindenki?

(Egy rongyos kolduslány lép be a templomajtón. Óvatosan, félve szólítja meg a híveket.)

KOLDUSLÁNY

Bocsánat... Itt lesz az ünnepi istentisztelet?

(A hívek némán, döbbenetesen nézik a lányt, majd többen felháborodott hangon tesznek megjegyzéseket. Egymás szavába vágva: „Ez ki fiaborja?” „Mit keres ez itt?...” „Hogy merészel így idejönni?!”)

LELKÉSZ

Öö... hát... igen. Itt lesz, de miért kérded?

KOLDUSLÁNY

Hallottam, jön egy nagy prédikátor, és meg szeretném őt hallgatni.

TALLÉRHÁZYNÉ

(felháborodva) Még mit nem! Ilyen ruhában?! Mit szólna ehhez a prédikátor?!

HYPOLIT NÉNI

Arról nem is beszélve, hogy összekoszolod a templomot nekem, *(siránkozva)* pedig három napig takarítottam szinte egyfolytában...

TERC BÁC SI

(felrakja a szemüvegét, hunyorogva és gyanakodva figyeli a lányt) Ha jól látom, te vagy az a lány, aki lopott a barackfámról.

KOLDUSLÁNY

Éhes voltam... és csak pár falatot ettem...

TERC BÁC SI

Az nem számít! A prédikátor úr nem szereti a tolvajokat.

(A hívek felháborodnak. Egy-egy szúrós megjegyzés érkezik innen-onnan: „A kis szemtelen...” „Nézd a tolvajt!...” „Mégis mit képzeli?!”)

LELKÉSZ

Nyugalom testvérek! Senkit se küldhetünk el Isten házából. Valahogy meg kell oldanunk, hogy ez a kislány hallja a prédikátort, de a prédikátor ne lássa őt.

TALLÉRHÁZY ÚR

Dugjuk be egy függöny mögé!

HYPPOLYT NÉNI

Hogyisne! Hogy összepiszkolja nekem az új függönyöket a mocskos kezeivel?! Üljön csak arra a hátsó székre, ott a sarokban.

MESÉLŐ

Ebben mindenki egyetértett, és leültették a lányt a legeldugottabb sarokba, egy rozoga sámlira. *(a hívek mindegyike szigorú arccal a kisszékre mutat, a lány kellelten odakullog, és leül)*

TERC BÁC SI

Tolvaj!

TALLÉR HÁZYNÉ

Istenkém, de büdös...

HYPPOLIT NÉNI

...És ráadásul milyen piszkos!

MESÉLŐ

A kolduslány hallott minden szúrós megjegyzést, látott minden megvető tekintetet. Nem kellett sok hozzá, hogy felálljon a kis sámliról, és halkán kionsonjon a templomból. *(a KOLDUSLÁNY el)* Senki se vette észre a távozását, a hívek - mintha mi sem történt volna - tovább várták a nagy vendéget. Kis idő múlva a toronyóra elütötte a nyolcat. *(harangozás)* A feszültség és várakozás a csúcspontjára ért.

TALLÉR HÁZYNÉ

(áhitattal felsóhajt) Jaj Istenem! Mindjárt itt lesz. Úgy izgulok, mindjárt rosszul leszek... *(buzgón legyezgeti magát zsebkendőjével)*

MESÉLŐ

A vendég azonban nem érkezett meg nyolc órakor. Percek teltek el, a percekből tíz percek lettek és a tíz percekből órák, de az, akire vártak csak nem akart megérkezni. Fél tízkor Mc Főz asszonyság már nem bírta tovább.

Mc FŐZ

Hát ez felháborító! A sok fáradtság mind hiábavaló volt. A leves már biztos kihűlt, a rántott hal megszáradt, a felfújtról már nem is beszélve. Én nem az örökkévalóságnak főzök!

FOGATOLLA URAM

Viszont én az örökkévalóságnak költök! Az ódámban azt írtam, hogy a prédikátor nyolckor jön: *(előveszi a versét. Olvasni kezd)* „Esti harangszó jelzi a nyolcat, e szép falu tornyán.” Ez egy szép hexameter. Most hogyan írjam azt, hogy: „Esti harangszó jelzi a... *(az órájára néz)* fél tízet, e szép falu tornyán?” Így nem jön ki a versforma. A verslábaknak, kérem, lelkük van! Tönkre ment egy hónap munkája! *(széttépi a verset, a papírdarabokat a földre dobálja)*

HYPPOLIT NÉNI

Fogatolla uram! Ne szemeteljen itt! Legalább az én munkám ne menjen kárba! *(siránkozó hangon)* Több, mint három napig takarítottam, hogy ez a templom így ragyogjon, de úgy tűnik, hogy nem értékeli ezt senki...

TALLÉRHÁZYNÉ

Egy ilyen nagy és híres prédikátornak nem szabadna ennyit késni! A pontosság szép keresztény erény!

MESÉLŐ

Már nem lehetett elképzelni ennél paprikásabb hangulatot, de szerencsére ekkor megjelent az ajtóban a prédikátor titkára.

(A TITKÁR jön, a hívek odarohannak hozzá, körülállják, majd fellökik, szinte agyonnyomják. Egymás szavába vágva faggatják: „Na de titkár úr!” „Mi történt?!” Hol van a prédikátor úr?” „Miért nem jön?”)

TITKÁR

A prédikátor úr bocsánatát kéri a gyülekezettől, de a hegyekben nagy vihar tombol, és a vonatunk egy órát rostokolt a hágóban.

(A gyülekezet fellélegzik, itt-ott sajnálkozás.)

TALLÉRHÁZYNÉ

Én mindig tudtam, hogy a prédikátor úr rendes ember, és nem a saját hibájából késik.

TITKÁR

A prédikátor úr arra kéri önöket, hogy legyenek még egy kis türelemmel, jönni fog, ahogy tud.

MIND

(egyszerre, boldogan) Éljen!

TITKÁR

A prédikátor úr továbbá szeretne kérni egy szívességet.

MIND

(egymás szavába vágva) „Persze!...” „Amit csak akar...” „Naná!”

TITKÁR

A prédikátor úrnak szüksége van egy szép ünneplő ruhára. Egy kislánynak kell.

Mc FŐZ

Hallják? A prédikátor úr annyira megtisztelt minket, hogy magával hozta a kislányát is.

TERC BÁC SI

Biztos elázott a ruhája a viharban.

LELKÉSZNÉ

Jöjjön titkár úr, nekünk van kislányruhánk. Az unokánk gyakran nyaral nálunk. Csak pár lépés az egész, itt lakunk a szomszédban.

(A TITKÁR és a LELKÉSZNÉ elindulnak, de mielőtt kiérnének takarásba, TALLÉRHÁZYNÉ utánuk fut.)

TALLÉRHAZYNÉ

Titkár úr, ez egy méregdrága parfüm... *(kivesz egy üvegcsét a táskájából, és átadja a TITKÁRnak)* A csöppségnek küldöm... Ajándék... Hogy jó illata legyen...

TITKÁR

(átveszi a parfümöt) Köszönjük szépen, biztos örülni fog neki. *(a LELKÉSZNÉvel el.)*

MESÉLŐ

Miután a titkár távozott, a gyülekezet ismét fellelkesült. Buzgón várták a vendéget és a szép prédikációt. Gyönyörű szavakat, szép fordulatokat vártak, de mászt kaptak: mindezeknél sokkal értékesebbet. *(a PRÉDIKÁTOR és a TITKÁR jönnek, közöttük lépked a KOLDUSLÁNY ünneplőben. A PRÉDIKÁTOR kezében biblia. Pár lépésre lemaradva követi őket a LELKÉSZNÉ)* Mikor a prédikátor és a titkár megérkezett, nem egyedül jött. Kettejük között egy kislány lépdelt vidáman. Nem a prédikátor lánya volt ő. A gyülekezet azonnal ráismert arra a kis koldusra, akivel oly szívtelenül bántak az előbb. Pár órája rongyokban látták, ekkor azonban a helyi lelkész unokájának a ruháját viselte és Tallérháznéné méregdrága parfümje illatozott rajta. Ez volt az az este, amikor egy Isten gyermeke – egy igehirdető – szavak nélkül tanított és tett bizonyosságot a szeretetről.

Mi hogy állunk ezzel? Talán elkényelmesedtünk, és örülünk a jómódnak? Talán szívesebben vagyunk azok társaságában, akiken jól feszül az öltöny, akiknek szép házuk van, menő autón utaznak vagy esetleg jól tudnak főzni? De vannak olyanok, akik rossz időben, rossz helyen születtek, akiknek csak a megvetés jut osztályrészül. Ki segítsen rajtuk, ha nem mi – Jézus követői – hiszen ebből áll az Istennek tetsző igaz istentisztelet.

PRÉDIKÁTOR

(a MESÉLŐ szövege alatt a KOLDUSLÁNYt leültette az első padsorba, a gyülekezet is leült, ő maga pedig a szószék mögé állt a gyülekezettel szembe.) ...mert Jézus azt mondta: aki megtette ezeket akárcsak eggyel is, a legkisebb atyámfiai közül, velem tette meg.

(Függöny)

A színdarabban elhangzó igevers a Máté evangélium 25. fejezet, 40. verse alapján.

- 2002 -

SMELKA SÁNDOR

A TORONYŐR

(színdarab)

SZEMÉLYEK

MESÉLŐ

ZAKARIÁS, a toronyőr

PAPAGÁJ *(hang)*

TIVADAR, az erdész

LELKÉSZ

Mottó:

„...Talán, talán ha betöltene Az,
Akit most is csak hírből ismerek,
Kihez esetlen imát dadogok
És hatalmában félig sem hiszek,
Csak akarok, csak akarok...
Ha visszahozná mult novemberek
Tengeralatti advent-illatát,
Ha megtenné a képtelen csodát,
És olyan volna ez a délután...
Akkor talán, talán, talán
Fénybeborulna most is a szobám...”

/Reményik Sándor: Télelő/

Történik egy világítótorony lakószobájában, pár nappal karácsony előtt.

(Középen keresztben egy asztal áll, rajta földig érő abrosz és akvárium, benne egy teknős. Az asztal mellett kétoldalt egy –egy fotel. A jobb oldali fotel mellett éjjeliszekekrény, tetején három-négy könyv. A baloldali foteltől balra egy fogas. Mindezekről kissé jobbra áll a mesélő széke.)

MESÉLŐ

(a székén ül, ölében egy könyv. A könyvből olvas) Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy messzi ország, annak volt egy tengerpartja. A tenger fölött magasan a szirten állt egy világítótorony, hárommérföldnyire a falutól. Itt élt Zakariás, a toronyőr. Ezt a Zakariást az emberek nemigen látogatták: magányosan tengette életét, egyetlen társa egy Jeromos nevű teknős volt. Ebben az évben az első igazi hó csak karácsony előtt pár nappal érkezett meg. Zakariás ezen a délutánon havat lapátolt a torony körül. Igencsak átfagyott a munka alatt.

ZAKARIÁS

(jön balról nagykabátban, sál a nyakán, sapka a fején – egy havas lapátot tart a kezében. Didereg) Juj, de hideg van odakint! Majd lefagyott az orrom. *(a lapátot a falnak támasztja. Leveti a sapkáját, sálját, kabátját, a ruhadarabokat a fogásra akasztja. Mindeközben beszél)*

Képzeld Jeromos, ma is itt voltak a gyerekek a tisztáson. Tudod mit csináltak? Hógolyóztak. Vidáman dobálták egymást, de amint észrevettek, elfutottak... *(sóhajtva leül a jobb oldali fotelbe)* Pedig nem bántottam volna őket.

MESÉLŐ

A világítótorony és az erdő közötti réten sokszor játszottak a falusi gyerekek. Tavasszal virágot szedtek, nyáron fogócskáztak. Majd mikor elmúltak az őszi esők, és a réten újra fehér lett minden, a gyerekek kint hógolyóztak vagy hóembert gyúrtak. Zakariás sokat leste őket a függönye mögül ilyenkor. Ezek az alkalmak úgy aranyozták be az öreg toronyőr életét, mint a színes gyertyák a karácsonyestét. Szerette ezeket a játszadozó gyerekeket. De még sem volt maradéktalanul boldog.

ZAKARIÁS

Ha barátokni szeretnék velük, mindig elrohannak. *(kitekint az ablakon)* Talán most jobb is, ha hazamentek, mert újra elkezdett havazni. Lehet, hogy vihar is jön.

MESÉLŐ

Zakariásnak igaza volt: estére hatalmas hóvihar tört ki. Rendületlenül hordta a szél a havat. Zúgott az erdő, recsegték-ropogtak a feltorlódott jégtáblák a tengerben, de a toronyban meleg volt és nyugalom.

ZAKARIÁS

Tudod Jeromos, ilyenkor azt gondolom, hogy nagyon jó dolgunk van ebben a világos, fűtött szobában. *(sóhajt)* Csak ne lennék ennyire egyedül. Senki se jár erre. Messzire elkerülnek az emberek... Tudod, hogy ez lesz a tizedik karácsonyom, amit egyedül fogok tölteni?

MESÉLŐ

Bizony ez így van. Zakariás felesége épp tíz éve halt meg. Még gyermekük se született. A toronyőr teljesen egyedül maradt, és megkeseredett, majd elvállalta ezt a munkát. Eleinte a magány vigaszt nyújtott, de aztán szép lassan börtönévé vált a világítótorony. Az emberek idővel különcnek, kibírhatatlannak kezdték tartani, és ha csak lehetett, kerülték társaságát.

ZAKARIÁS

Azonban ma éjjel álmodtam valamit. Azt álmodtam, hogy egy erős kéz megfogta a kezemet. Jó erős szorítása volt... Aztán azt mondta egy hang: „Én téged szeretlek!” *(sóhajt)* Jaj Istenem, tíz éve nem mondt nekem senki ilyet... Nem láttam az arcát annak, aki ezt mondta, fogalmam nincs, ki lehetett az.

MESÉLŐ

Ez volt a harmadik éjszaka, amikor ezt álmodta. Miközben Zakariás elgondolkodott visszatérő álmán, valami zajra lett figyelmes. A vihar zúgása ellenére is világosan hallott egy koppanást az ajtón.

ZAKARIÁS

(felriad a gondolataiból) Te is hallottad ezt, Jeromos? *(feláll, balra – az ajtó fele – kicsoszog a színről. Pár pillanat, és egy papagájjal a kezében tér vissza. Csodálkozva bámulja a madarat. Darabig csend, ZAKARIÁS kerek szemmel nézegeti a papagájt)* Figyeld csak Jeromos! Egy papagáj...

MESÉLŐ

Igen, Zakariás egy összefagyott, félholt papagájt talált az ajtaja előtt.

ZAKARIÁS

(megörül) Egy papagáj!! *(fel-alá futkos, közben kitörő örömmel)* Tudod, mit jelent ez Jeromos? Nem leszünk egyedül karácsonyeste! Hármásban ünneplünk: Te, én, no meg ő. *(nevet, majd megtorpan. Döbbenettel nézi az állatot)* Jaj, hisz ez alig él! Adok neki enni. Mit lehet egy ilyen jószág? Maradt még kis húsleves ebédre... de nem biztos, hogy az a fogára való...

MESÉLŐ

(MESÉLŐ szavai alatt ZAKARIÁS sűrög-forog a madár körül, takarásból előhoz egy kalitkát, pár zacskó magot. A kalitkát – benne a madárral - az asztalra, a teknős mellé állítja.) Az öreg toronyőr aznap egész este a papagájjal foglalkozott. Szerzett egy régi kalitkát a padlásról, majd enni és inni adott a kimerült állatnak. Zakariás szívesen töltötte az idejét madarak etetésével a hideg téli napokon. A világítótorony udvarán még az ősszel felállított egy madáretetőt, amit a hideg beálltával naponta feltöltött különböző magokkal. A toronyőrnek tehát nem jelentett gondot a váratlan vendég etetése. Másnap reggelre már szinte teljesen rendbe jött a papagáj. Zakariás nagyon boldog volt. Egész nap a fotelból figyelte a tollászkodó madarat. Nem győzött gyönyörködni színes tollaiban, mókás alakjában. Hát még mekkora lett az öröme, amikor a madár megszólalt.

PAPAGÁJ

Ő téged szeret!

ZAKARIÁS

Jeromos! Kis teknősöm, hallottad? Beszél.

PAPAGÁJ

Ő téged szeret!

ZAKARIÁS

(döbbenetesen néz) Azt mondta, hogy „Ő téged szeret”. ...Szeret engem valaki. Akárcsak az álmomban. Oly rég mondták ezt nekem. Van egyáltalán valaki, aki szerethet engem?

PAPAGÁJ

Ő téged szeret!

ZAKARIÁS

Papagáj, azt mondd meg nekem, hogy ki szeret engem!

PAPAGÁJ

Ő téged szeret!

ZAKARIÁS

De ki?

MESÉLŐ

Azonban a papagáj erre nem tudott válaszolni, folyton csak azt hajtogatta, hogy „Ő téged szeret, Ő téged szeret!”

PAPAGÁJ
Ő téged szeret!

MESÉLŐ
Zakariás ezen a kérdésen törte a fejét egész nap.

ZAKARIÁS
Ha a papagáj nem tudja megmondani, ki szeret engem, hát akkor megnézem a könyveim valamelyikébe.

MESÉLŐ
(ZAKARIÁS közben levesz a polcról egy könyvet, és amíg a MESÉLŐ beszél, azt lapozgatja)
A toronyőrnek nagyon kevés könyve volt: néhány kalendárium és egy verseskötet, amiben sok-sok költő mindenféle verse volt. Zakariás úgy gondolta, hogy a költők okos emberek, és biztos tudják a választ erre a kérdésre is. A versek azonban boldogtalanságról, magányról, csalódásokról szóltak. A toronyőr rövidesen vissza is tette a könyvet a helyére. *(ZAKARIÁS visszarakja a könyvet a helyére)* Másnap reggelre a papagáj már teljesen helyrejött, így Zakariásnak újra megjött a kedve. Délelőtt aztán újabb öröm érte: eljött hozzá látogatóba Tivadar, a falu erdésze. Az erdész az egyetlen, aki néha benézett a toronyőrhöz, ő is csak akkor, ha a torony útjába esett.

(TIVADAR balról be. ZAKARIÁS elébe siet és kezet fognak.)

TIVADAR
Adjon Isten jó napot!

ZAKARIÁS
Jó napot, Tivadar! Vadászni volt?

TIVADAR
Nem, csak körbenéztem.

ZAKARIÁS
Üljön le! Hozok egy forró teát; épp most főztem.

(TIVADAR leül, ZAKARIÁS balra el, majd egy tálcával a kezében jön vissza. A tálcán két pohár van és egy teáskanna. ZAKARIÁS tölt mindkettejüknek, majd leül. A jelenet alatt a teából kortyolgatnak.)

TIVADAR
(észreveszi a papagájt) Nahát, milyen madara van magának?

ZAKARIÁS
Tegnapelőtt este találtam az ajtóm előtt, a legnagyobb viharban. Ha nem akad útjába a világítótoronyom, egész biztos elpusztul.

TIVADAR
(figyeli a madarat) A faluból jöhetett... elszökhetett valakitől.

ZAKARIÁS

Lehetséges.

TIVADAR
Majd utánanézek kié.

ZAKARIÁS
Érdekes madár ez...

TIVADAR
Hogyhogy?

ZAKARIÁS
Képzelve, állandóan azt hajtogatja, hogy valaki szeret engem.

TIVADAR
(kétkedően nevet) Komolyan?

ZAKARIÁS
Igen, de ami még érdekesebb, hogy napok óta erről álmodom. Minden éjjel megfogja valaki a kezem, és azt mondja: Én szeretlek téged!

TIVADAR
(gondolkodva nézi a madarat) Érdekes... *(felnevet)* Tudja, ki szereti magát?

ZAKARIÁS
Ki?

TIVADAR
Hát Sára, az egykori molnárunk özvegye.

ZAKARIÁS
A molnár két éve halt meg. *(elképedve folytatja)* A felesége szeret engem?!

TIVADAR
Hát ezt így nem mondja, de állandóan kérdezget magáról...

ZAKARIÁS
(még jobban elképedve) Micsodát?!

TIVADAR
Például, hány éves, mennyit keres meg azt, hogy nem akar-e még egyszer megnősülni.

ZAKARIÁS
Igen?

TIVADAR
Igen.

ZAKARIÁS
Gondolja, a papagáj róla beszél?

TIVADAR

Nem tudom, de lehetséges. *(felhajtja a maradék teáját és feláll)* Na, nekem mennem kell. Megígértem az asszonynak, hogy délután kivágok egy kisebb fenyőt karácsonyra.

ZAKARIÁS

Maradjon még, Tivadar! Ne siessen annyira! Főzök még egy kis teát, s míg azt megisszuk, beszélgethetnénk.

TIVADAR

(habozva) Hát... nem is tudom. A feleségem nagyon hepciás kedvében van. Nem jó vele ujjat húzni mostanság, meg aztán át kell néznem még egy erdőrészt, hogyan áll a vadak etetése ott. Máskor talán tovább maradhatok.

ZAKARIÁS

Hát jól van, menjen csak, ha nagyon akar.

(Kezet fognak, majd ZAKARIÁS kikíséri TIVADARt, utána kiviszi a tálcát poharastul, kannástul, majd visszaül a foteljébe.)

MESÉLŐ

Zakariás újra egyedül maradt, és elgondolkodott barátja szavain.

ZAKARIÁS

A molnárnak az özvegye szeretne engem?

MESÉLŐ

Eszébe jutottak a tegnapi versek, *(ZAKARIÁS a lapozgatni kezdi a könyvet)* és mind az a sok keserűség, csalódás, amit azokból kiolvasott.

(ZAKARIÁS egy darabig még lapozgatja a verseskötetet, majd sóhajtva visszateszi a helyére.)

ZAKARIÁS

Ó Jeromos! Nem kell nekem nagy szerelem, inkább egy csöppnyi szeretetre vágyom.

MESÉLŐ

Aznap este hatalmas hóvihár tört ki újra. Ez a vihar azonban váratlanul jött: az egyik percben még sütött a nap, a másikban már szakadt a hó és tombolt a szél.

ZAKARIÁS

(kinéz az ablakon) Tivadar már egész biztosan hazaért.

PAPAGÁJ

Ő téged szeret!

ZAKARIÁS

Csak tudnám, hogy ki lehet az!

LELKÉSZ hangja

Héé! Valaki... Engedjen be, kérem!

ZAKARIÁS

Hallod ezt Jeromos? Egy ember. *(felugrik)* Mit keres itt ilyen viharban?!

(Kisiet balra, majd pár pillanat elteltével a LELKÉSZ-szel tér vissza. A LELKÉSZ átfagyva didereg.)

MESÉLŐ

Ezen az estén a helyi lelkész jött el Zakariáshoz.

LELKÉSZ

De jó, hogy itthon volt valaki!

ZAKARIÁS

Én mindig itthon vagyok.

LELKÉSZ

(észreveszi a papagájt) Látom, itt van Elizabeth is. Hála az úrnak!

ZAKARIÁS

Ki az az Elizabeth?

PAPAGÁJ

Ő téged szeret!

LELKÉSZ

A papagáj.

ZAKARIÁS

(mohón) Öné a papagáj?

LELKÉSZ

Igen... pontosabban a gyerekeimé. Már egy napja kerestem az erdőben, mikor is találkoztam az erdőszéllel. Épp fenyőfát vágott karácsonyra, és elmondta, hogy a világitótoronyban van egy gazdátlan papagáj. Azonnal idesiettem, de útközben rám tört a vihar.

ZAKARIÁS

Kérem, üljön le! Hozok egy jó forró teát, és utána beszélgethetünk. Nagyon jó, hogy itt van, mert szeretnék pár dolgot kérdezni.

(A LELKÉSZ leül és ZAKARIÁS kirohan teáért. Miután visszajött, ő is helyet foglal.)

MESÉLŐ

(mialatt beszél, ZAKARIÁS és a LELKÉSZ „némán” beszélgetnek. Nagy gesztusokkal játszanak, néha ránéznek a papagájra) Zakariás nagyon boldog volt, hogy végre megismerhette a papagáj gazdáját. Talán tőle megtudhatja, ki az, aki szereti őt. A vihar egész éjjel tombolt, így bőven volt idejük beszélgetni. A toronyőr megtudta, hogy a lelkész és a családja még a nyáron költöztek a faluba. A fiatal pap nagy energiával látott munkához: karácsony közeledtével a vasárnapi iskolás gyerekeknek egy műsort tanított be szentestére. A próbák a lelkész házában voltak. Elizabeth – természetesen – a lelkészlak kedvencévé vált, és

nagyon hamar a szívükhöz nőt a gyerekeknek. Valószínű, hogy az egyik gyerek engedte el a madarat merő véletlenségből. Na és honnan vette azt a szöveget, hogy...

PAPAGÁJ

Ő téged szeret!

MESÉLŐ

A karácsonyi műsorban volt egy ének, melynek az utolsó sora ez volt: „Ő téged szeret”. Ez a sor rendre kifogott a gyerekekkel, itt mindig szétestek a szólamok: újra és újra el kellett próbálni. A sok ismétlésnek pedig az lett a vége, hogy Elizabeth, a papagáj is megtanulta a mondatot. A lelkész meghívta Zakariást a másnapi karácsonyi műsorra és egy vacsorára a lelkészlakba, karácsony első napján. *(ZAKARIÁS és a LELKÉSZ felállnak. A LELKÉSZ megfogja a kalitkát, ZAKARIÁS pedig zsebébe csúsztatja a teknőst. Mindketten balra el. Üres a szín)* Az öreg toronyőr ezekben a napokban nagyon jól érezte magát, de ami még ennél is fontosabb, hogy sok mindent megtudott. Megtudta azt, hogy őt – Zakariást, a toronyőrt – a Mennyei Atya nagyon szereti, hisz egyszülött fiát – Jézust - adta érte, aki meghalt az emberek bűneiért. Zakariás szinte fel sem tudta fogni ezt a hatalmas szeretetet: az Isten fia leszállt a földre azért, hogy halálával semmissé tegye egy öreg toronyőr bűneit. Zakariás boldogan tért vissza otthonába az ünnepek után. *(ZAKARIÁS balról be. Kezében biblia. A teknőst visszateszi a helyére és ő is leül a fotelba)* Tudta: már soha többé nem lesz egyedül.

ZAKARIÁS

(olvass a bibliából)”Sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent a Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.”

(Függöny)

A színdarabban elhangzó igevers: Pál levele a Rómaiakhoz 8. fejezet, 39. vers

- 2002 -

SMELKA SÁNDOR

A TÁBLÁCSKÁK

(Színdarab)

SZEMÉLYEK

MESÉLŐ

SÁRI NÉNI

ELSŐ GYEREK

MÁSODIK GYEREK

HARMADIK GYEREK

NEGYEDIK GYEREK

ÖTÖDIK GYEREK

MESÉLŐ

Az Úr sok helyen felszólít minket arra a Bibliában, hogy legyünk engedelmesek, és még akkor is kövessük Őt, ha bizonyos helyzetekben nem egészen értjük az útját. Sári néni a gyülekezet karácsonyi előadásán minden gyerek hátára akasztott egy-egy táblát, majd sorba állította őket.

SÁRI NÉNI

(sorba állítja a gyerekeket) Gyerekek, én előbb a nagyok énekét fogom kísérni zongorán, arra kérlek titeket, hogy ha majd intek nektek az ének végén, fordítsatok hátat a gyülekezetnek.

MESÉLŐ

Sári néni nem tudott többet mondani, mert elkezdődött az előadás: a nagyok énekelni kezdtek. A gyerekek magukra maradtak a titokzatos, furcsa feladattal és nem értették az egészet.

ELSŐ GYEREK

Én nem fogok hátat fordítani a gyülekezetnek, mert anyukám azt mondta, hogy illetlenség a hátunkat mutogatni.

MÁSODIK GYEREK

Ennek a táblának nem a hátamon kellene lenni, ha előre tenném, többen látnák. *(előre teszi a táblát)*

HARMADIK GYEREK

Én nem szeretnék a szélén állni. Középen többen látnak.

ÖTÖDIK GYEREK

Én a szélén szeretnék állni, mert szégyellős vagyok. *(Az ÖTÖDIK GYEREK és HARMADIK GYEREK helyet cserél)*

NEGYEDIK GYEREK

Én a Viki mellett szeretnék állni, mert vele jóban vagyok. *(NEGYEDIK GYEREK és a MÁSODIK GYEREK helyet cserél)*

MESÉLŐ

Amikor Sári néni intett a gyerekeknek, egy kivétellel mindenki megfordult. Kedves gyülekezet, ugye nem sok mindet tudnak leolvasni a gyerekek hátáról. Pedig ha mindegyikük engedelmes lett volna, akkor most egy szép nevet láthatnánk magunk előtt.

(A gyerekek beállnak az eredeti sorrendbe, a MÁSODIK GYEREK hátára teszi a táblát, így a következő felirat lesz látható: „JÉZUS”. Független.)

– 2003 –

SMELKA SÁNDOR

EGYIKPÁSZTOR

(avagy, egy karácsonyi minieposz gyerekeknek)

SZEMÉLYEK

MESÉLŐ
EGYIKPÁSZTOR
FARIZEUS
KERESKEDŐ
GYÁVA
LUSTA
Pásztorok

MESÉLŐ
Egyszer régen, nagyon régen,
Betlehemnek közelében,
Hol pásztorok legeltettek,
Bárányokat terelgettek.
Akkor éjjel, késő éjjel,
Angyal szállt hozzájuk fénnel.
„Ne féljeteK – mondom nekteK –
A Messiás született meg!
A reggelre ne várjatok,
Rögvestnyomban induljatok!
Betlehembe siessetek,
Cifraházra ne nézzetek,
MenjeteK az istállóba,
Ott fekszik Ő a jászolban.”
A pásztorok úgy is tettek:
Rögvest Betlehembe mentek.
Nem néztek ők cifraházra,
Cifraháznak ajtajára,
Bementek az istállóba,
S meglátták Őt a jászolban.
Egyikpásztort szíve viszi,
Nem nagy ő, de nem is kicsi.
Nagy örömtől, mely őt érte,
Kiáll mindjárt a főtére.

EGYIKPÁSZTOR
(jön) De elmondanám én másnak,
Hírét, létét Messiásnak!

MESÉLŐ
Farizeus sétál arra,
Tekercseket olvasgatva.

Egyikpásztor szíve dobban,
El is kezdi rögvestnyomban:

EGYIKPÁSZTOR

Beteljesült mit reméltünk,
Messiást kapott a népünk!
Nem született cifraházban,
Cifraháznak szobájában,
Cifraháznak bölcsőjében,
Gazdagságnak dús ölében.
Fekszik, alszik szénapárnán,
Istállónak jászolágyán.

FARIZEUS

Annyit mondok neked pásztor,
Le van írva – ó, de hányszor –
A Messiás nagy király lesz,
Királysága sose hal meg.
Jászolágyon hogy születhet?
Szénapárnán hogy feküdhet?
Vigyázz, vigyázz jobban máskor
Jól becsaptak, Egyikpásztor. *(el)*

MESÉLŐ

Egyikpásztor szíve dobban,
Szomorúan, csalódottan.
De már jön a következő:
Egy hitetlen kereskedő.

EGYIKPÁSZTOR

Most az éjjel, késő éjjel,
Angyal szállt hozzánk nagy fénnel.
„Ne féljete!” – mondta nekünk –
„Nagy lesz, nagy lesz Betlehemünk!
Őt dicséri majd minden szó,
Itt született a Megváltó.”

KERESKEDŐ

Egyikpásztor annyit mondok,
Akkor hiszek, hogyha látok.
Prófétákkal – ó, mily nagyok –
Beszélgetnek csak angyalok.

EGYIKPÁSZTOR

Gyere velem, magad lásd meg,
A jászolban ott a gyermek.

KERESKEDŐ

Nem érek rá egyébként se,
Vár egy ember kölcsönpénze.

Kölcsönpénze, mit tőlem kért,
Uzsoráért, jó kamatért.
Ma ezt adja vissza nekem,
S mindjárt találkozik velem.
E pénz biztos, ez nem vitás,
Biztosabb, mint a Messiás. *(el)*

MESÉLŐ

Egyikpásztor szíve dobban,
Egyre-egyre szomorúbban.
Egyikpásztor nem lesz árva,
Jön feléje már a gyáva.

EGYIKPÁSZTOR

Rég vártuk már ezt a napot,
Az Izrael királyt kapott!
Meváltó lesz, s üdvözítő,
Elnyomóktól is megment Ő.

GYÁVA

Egyikpásztor veszélyes ez!
Hát Heródes mit szól ehhez?!
És a császár tudja ezt már?
Nagy Augustus sosem tréfál.
Lázadásért meghurcolnak,
Csúfbörtönbe betuszkolnak.
Csúfbörtönből kivezetnek,
És a végén megköveznek.
Irántunk nem lesz szájalom,
E keresztet nem vállalom. *(el)*

MESÉLŐ

Egyikpásztor szíve dobban
Fájdalmasan, bánatosan.
Egyikpásztor nem sokat vár:
A lusta is erre jön már.

EGYIKPÁSZTOR

Van egy gyermek Betlehembe',
Minden ember bízik benne.
Elveszi a bajunk, bűnünk,
Meggyógyítja betegségünk.
Ó nincsen messze – el ne késs! –
Ő innen csak egy pár lépés.

LUSTA

Sötét is van, az út sáros.
Majd ha nem leszek ily álmos,
Elmegyek, hisz ez a vágyam,
De előbb még vár az ágyam. *(el)*

MESÉLŐ

Egyikpásztort szíve viszi,
Nem nagy ő, de nem is kicsi.
Visszamegy ő a jászolhoz,
Örvendező sokpásztorhoz.
Az új királyt körbe ülik,
Tudják-e ők, vagy csak sejtik,
Hogy e gyermek olyan gyermek,
Ki bűnösnek ad kegyelmet.
Kicsiny mellett nem megy el Ő,
Nem fontos a szépség, erő.
A békéje több a pénznél,
Lustaságnál, kényelemnél:
Sötéten győzelmet arat,
Csúfbörtönbe veled marad.
Messzezengő zivatarban
Ki nem alszik el nem lobban.
A sokpásztor szíve dobban,
Egyre-egyre boldogabban.

(Függöny)

- 2003 -

Hamvas22@citromail.hu